

je mnogokrat polen lastne umazanosti ter uši. Ako ne pride ravno na posebno usmiljene ljudi, leži mnogokrat cele dneve v svojem močvirju. Da se njegovo jamranje ne čuje, postavi se ga kje v postranski kraj, pozimi v mrzli hlev, večidel brez zdravil in zdravnika; brez tolaže vere, brez sorodnikov mora čakati na svoj konec. Žalostni ali resnični pojavi v 20. stoletju! Zato se pač lahko opravičeno zakliče: Na noge, poslanci, vi imate dolžnost in delujte z vsemi močmi na zboljšanju teh razmer!

Več kmetovalcev iz Labudske doline.

Zahtevajte

398

pri Vašem trgovcu ne samo
„koke za govejo juho“, nego
izrecno

MAGGI -JEVE kocke

po 5 v
kajti te so

najboljše!

Samo prave

z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem

Novice.

Draginja na Angleškem. Angleško trgovinsko ministerstvo izdalo je knjigo, v kateri dokazuje, da se je huda draginja od 1. 1896 sem pričela pojavljati. Vkljub temu, da so se plače zvišale, požrle so cene stanovanj in živiljenih sredstev to zvišanje. Uspeh tega pojava obstoji iz nezadovoljnosti in nemira v manjšem gospodinstvu ter v težavi, živeti, katera stoji zopet v najstrožjem nasprotju s splošnim blagostanjem. V zadnjih 7 letih so cene stanovanja, obleke, kurjave, razsvetljave in hrane okroglo ze 10% narastle. Živiljenska sredstva so narasla za 14%. Najhujše zvišanje cene se je pojavilo pri krompirju; cena krompirja je danes za 47% višja nego leta 1896. Cena špeha, ki igra v angleškem gospodinstvu veliko vlogo, zvišala se je za 33%, cena premoga za 28%, sira, kruha, moke, jajc in svinjskega mesa za 10–20%, putra, mleka, govejeva mesa za 10, ovčjega mesa za 6%. Tako je na Angleškem, kjer je trgovina prosta, to se pravi: kjer je uvažanje neomejeno. Torej je velikanska laž, da so kmetje draginje krivi! Sicer pa pravi minister sam, da so na draginji prav mnogo gospodinje krive, ki hočejo vedno eno in isto kuhati in dvigajo s tem same cene dotičnega blaga. Gospodinje naj bi poskusile kaj drugega kuhati, ako je rečimo meso predrago! Sicer pa ne velja to le za angleške ženske, marveč tudi za naše. Tudi te bi lahko s pametnim gospodinstvom mnogo na cene in s tem na splošno draginjo vplivale. Ženske, pamet, pamet!

Zaloigra patriarha. V Bad Gasteinu izginil je pred kratkim patriarch Bogdanović. Visoki duhovnik nahajal se je tam v svrhu zdravljenja. Nesrečne sprehajal se je sam, padel je iz skalovja v gorski potok in utonil. Šele čez več dni so mrljica iz vode potegnili.

Kmet in škof. „Allg. Bauernztg“ pripoveduje sledečo povestico: Leta 1800 bil je škof v Straßburgu knez Rohan, ki je bil tudi strastni lovec. Za lov na divjačino mu je bilo mnogo več nego za lov na grešne duše. Nekoga dne bil je ta knez in škof ravno na veselemu lovnu, ko je sredi v gozdu srečal nekoga jako pobognega kmeta. Kmet predbrnil se je škofa-lovca nagonoviti in je pričel: „Premilostljivi“ — „Hodi k vragu!“ zakričal je škof; danes je

knez na lov, ne pa škof!“ — Ali kmetovalec se ni prestrašil in je mirno dejal: „Ako pa zdaj hudič kneza vzame, kaj bode potem z našim škofom?“ — Tako je rekel kmet in jo je popihal potem v stransko grmovje.

Čudež. V tržaški okolici imajo romarski kraj. V tamošnji cerkvi je tudi podoba device Marije, ki nosi na svoji glavi jako dragi zlato kruno. Kar nakrat je ta kruna izginila. Iskali so jo in iskali ter jo konečno našli v — tornistru nekega infanterista. Zasačeni vojak pa je popolnoma nedolžen. Rekel je, da je bil kot verni kristjan pred Marijo molil in molil; kar nakrat pa se je bil zgodil čudež, Marija je bila vzela kruno iz svoje glave in jo dala vojaku... Ta povest infanteristu seveda ni pomagala; romal je v zapor. Ali komandant regimentsa se ni upal sam soditi. Bil je previden in se je obrnil na vojaškega duhovnika in ga o stvari vprašal. Duhovnik je tako-le odgovoril: „Sicer se tudi dandanes še godijo čudeži; ali vendar se naj vojakom zapove, da tudi od device Marije ne smejo tako dragocenih daril sprejemati...“ Vernega infanterista so sicer izpustili iz luknje; ali krone ni smel obdržati!

Kaplan morilec. O groznom umoru poroča se iz New-Yorka. V reki Hudsonu našli so namreč razmesarjene kose mrljica mladega dekleta. Dognalo se je, da je umorjena neka Ana Aumüller, ki je bila uslužbena v farovžu sv. Bonifacija. Kmalu se je tudi za morilca izvedelo; bil je to katoliški kaplan Hans Schmidt, katerega so policaji pred oltarjem v polnem ornatu aretilari. Schmidt je priznal. Rekel je, da je imel leta sem ljubavno razmerje z umorjeno. Zdaj se je hotel od nje ločiti. Počakal je svojo ljubico z velikim mesarskim nožem, jo zakljal in v kosce razmesaril ter je posamezne kose mrljica v vodo vrgel. V zaporu hotel si je morilec z britvijo vrat prerezal; ali stražniki so to preprečili. Schmidt se je tudi z umorjeno tajno poročil, to pa vkljub temu, da je bil duhovnik. Zdaj se dela Schmidt za duševno bolanega.

Kolera na Balkanu divja naprej, čeprav skušajo tamošnje oblasti bolezni zatajiti. Iz Bulgarije se poroča, da je na Rumunskem doslej 1.555 oseb na koleri obolelo; od teh jih je 661 umrlo, 159 ozdravilo, ostali pa še ležijo v bolnišnicah. Od umrlih jih je 99 vojaškega stana. — Iz Belega grada poročajo z dnem 11. t. m.: Na Srbskem zbolelo je na koleri 1.224 oseb, od katerih jih je 277 umrlo, 370 ozdravilo, ostalih 577 oseb pa še leži v bolnišnicah. — V Konstantinopolu zbolelo je od 5. avgusta do 6. septembra 22 oseb na koleri, od katerih jih je 12 umrlo. Iz dežele same seveda nimajo natančnih poročil.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Johan Verhovščak †

Žalostna vest prihaja iz Ormožke okolice: nenadno in po kratki bolezni umrl je v Frankovich g. Johan Verhovščak, posestnik in načelnik prostovoljnega gasilnega društva. Z njim je umrl eden najboljših in najvrlejših mož stare štajerske korenine. Žalost nad smrtno tega razmeroma še mladega moža je splošna, vsled njegove smrti nastala izguba velika. Pokojni Verhovščak bil je izredno blagi, pridni in delavnji značaj. Njegovo srce plamelo je povsod in vedno za bližnjega, on ni poznal sovrašta. Čeprav ni bil prista tercijarskega licemerstva, nosil je vendor pravo, dejansko krščanstvo v svojem srcu. To dokazuje zlasti velika in važna vloga, ki jo je igral pri gasilnemu društvu. On je bil duša tega velepotrebne društva, on je bil njegov vodja in ustavnitelj. Dvakrat so ga tudi vrli člani za hauptmana izvolili. Sovražniki gasilnega društva vprzorili so seveda tudi proti Verhovščaku nizko osebno gonjo in so mu s podlimi napadi zagrenili marsikatero uro ter s tem gotovo tudi pospešili njegovo smrt. Ali prestrashili niso pokojnika, poguma mu niso vzeli, do groba je ostal zvest napredni štajerski misli... Vbogi naši Vrhovščak bil je v krogih trezno mislečega ljudstva splošno spoštovan in priljubljen. Tudi v Ormožu in povsod drugod je vžival

mnogo simpatij. Kajti bil je mož poštenju ravno vzorni gospodar in pravi človek. In zdaj doma nam je nemila smrt vzela, prehitro in prekasno. Solze silijo človeku v oko pri usodi tega vladajučega moža. Pa njegovo delo, njegov spomin ne bo nikdar pozabljen. Spavaj sladko, ti požrtvovani muž, počivaj v hladni zemljici mirno, nemoteno jok od sovrašta in dela, — v resnični, globoki žalosti stojimo ob tvoji gomili in ti klicemo. Počivaj mirno, nepozabljeni, v zasluzenem Soko miru!

Škandal s pionirjem, ki je napravil Ptjuj in okolici toliko razburjenosti in je vodil konečno do obtožbe zoper uradnika Haladajevnega učitelja Šerona ter komika Krefta, ki je na sedaj končan. Obtoženi so bili oproščeni in takov svojo jalovo „zmago“ praznovali pri Mahoriči. Pionirja je vojaška oblast zaprla zaradi prenosne koračenja ure. Dobro, — gospodje „sokoli“ njenih priateljev so lahko ponosni na svoj položaj, zoper vbogega slovenskega vojaka. A stvar ni končana. Kajti prvič se vrši še prizivato raza prava v Mariboru in drugič neseljicu samo paragrafi merodajni, marveč velja tudi jasni menje, ki pa je že danes prepričano, da se sokoli pri vsej tej stvari tako postopalo, da bi tudi Slovenci prav lahko govorili o „justičnem škandalu“, kakor je to v prvaških listih običajno poimenovali. Za zdaj bomo počakali poročila slovenskih listov. Potem hočemo pa — mi govoriti!

Slovenske učitelje, ki so vendar tako redoslov edini steber liberalne „narodne stranke“, opira se zarjamo na naše poročilo o sodniški tožbi zoper goščevnega Tombaha. Pri tej razpravi igral podnji tudi zagovornik obtoženega Tombaha prav vlogo. Razumemo, da mora zagovornik pred vsem vsa mogoča in nemogoča sredstva rabiti, da bi tudi Slovenci svojega klijenta, da mora celo iz „duševnega vga“ stališča klerikalizma govoriti, pa čeprav tudi zagovornik slučajno član glavnega odbora, zagovarja rodne stranke. Razumemo to, — ali tako da leč vendar ne sme iti ta advokatska „dolžnost“. I da bi se vse politične nauke lastne stranke zamenjajo na glavo postavljalo. Vzemimo le se peljade: Pri omenjeni razpravi se je šlo za učitevno, ki se ni odkril pred zidom, ko se je mimo človek peljal. To učiteljevo postopanje je označil dr. Fermevc z besedami, da se dotični oseb telj „ni obnašal, kakor se za učitelja na deželi spodobi“, da „ne želi, da drugi učitelji ne bi tega si štajrili“, in da je Tombah „storil le svoje dolžnosti“, ko je učiteljev nesramno opozoril in žalil... In zdaj vprašamo slovenske učitelje, celo „Slomškarje“, — ali je to dr. Fermevc vstališče pravo? Niti mežnarjem bi bila ne smelo na ta način komandirati! G. dr. Fermevc je še daleč v mišljenu konkordata, sama s smatra učitelja za nekako štafažo duhovščine, njenih ceremonij. In to je žalostno, zanj žalostno in za „narodno stranko“ žalostno!

Narodna veselica v Ptiju. Preteklo je VI delo imeli so v ptujskem „Narodnem domu“ nekako „sokolaško“ veselico, za katero so nato dohtarski agitatorji delali grozovito reklamo. Izkopljali so pač, da bode vse ptujsko in prebivalstvo kar na trebuh padlo pred par red zanimi srajcami nezrelih rumenih kljunev. Pa nista ni padel na trebuh, ko se je pripeljal po tanci jih fantov, ki so prinesli svojo „banduro“ in „punkelcih“ seboj. Pač pa bi kmalu vse nista trebuh padlo, ko je pričela na dvorišču Braččeva „godba“ igrati. Pričakovali smo itak, da delor bude donelo le „čintadra“ in „bumstadra“, kaznjiva za umetnost slovenska inteligencija ni imela nikupet v posebnega zmisla, drugače ne bi pustila edino sveti so gledališče tako rekoč na boben priti. Ali karšči s Braččeve „kapela“ počenjala, je presegalo vse meje in čudimo se, da dr. Fermevc ali Gospák ali dr. Brunčko ni izgubil posluha. Potopali gane so bežale kakor nore v Dravo in so delo Rrage vtopile, nego da bi to „muziko“ še nadalje odarili poslušale... Po veselicu nesli so tujci svetega „pinkelce“ zopet na kolodvor. Kjer je bilo posebno temno, so parkrat tudi „živio“ zakriči a jo potem urnih krač odkurili... Tako pač padla ta „velika narodna slavnost“ v vodo. prvi vrsti so tega poloma pač krivi slovenski klerikalci, ki so z ozirom na svoje „čuke“ brez ozira na to „narodno veselico“ vprizeli.

njak, to nedeljo otvoritev svojega „Društvenega v Hajdini. So pač hudobni, ti klerikalci, rano, skrutarjo bolj zahteve mežnarjev, nego želje trega bodek dohtarjev . . . Brezobzirni so ti kleriki, in nam se zato pravki v „Narodnem domu“ smilijo, grozovito smilijo, tako smilijo, da noten koli noč in dan, ko bi ravno nič drugega obokiti ne imeli . . .

Sokoli“ in „čuki“ niso posebni prijatelji, nemajmo ednako rdeče garibaldinske srajce. I po „čuki“ namreč trdijo, da so jim „čuki“ srajtradi. „Čuki“ pa zopet pravijo, da „sokoli“ jo prave vere, kjer ne nosijo „plavega dirlja“. . . No, ti notranji boji med rdečedniki nas končno ne zanimajo posebno, kajti je zasebam mnenju so „sokoli“ in „čuki“ gledeli in so vostenosti le dve plati ene in iste medalje. Tudi temu nimamo ničesar, aki ti tički svoje prene“ z medsebojnimi klofutami vtemeljijo. Kakor rečeno, nas tudi te klofute ne činjo. Samo v mestu naj tega ne dela. V ar Še niso poučnega pretepananja navajeni. V na se je tudi vse čudilo, da so se po zadnji niso v ptujskem „Narodnem domu“ na javni avno „čuki“, ki so prihajali iz Hajdine, in pa se je v tudi tepli, da je kar pokalo in se prašilo. tudi k an- tanska vzajemnost“ se je skrila v neki ajno. in jokala britke solzice nad izprijenimi istov.

Sejni v Ptiju. Na goveji in konjski sejem 16. septembra 1913 prigralo se je 1.110 rekoč govede in 170 konjev. Dne 17. septembra je prigralo 906 svinj. Prihodnji konjski goveji sejem se vrši dne 7. oktobra, pripravljeni svinski sejem pa dne 24. septembra in udno 1. oktobra t. l.

V Leitersbergu imenovalo se je ednoglasno Antona Badl in dr. Josefa Schmidena. Maribor za njune posebne zasluge na evne domačega šolstva ter zgradbe cest za častna avje. Čestitamo!

Zaradi deklet so se skregali fantje v Verost*, Pri temu je bil Franc Koroša tako hudo načrtan, da so ga morali v bolnišnico v Radgoni. slejati. Koroša ima m. dr. eno rebro zlomljela, cer-

čelezniska nezgoda. V Mariboru trčil je št. 39/1 v zadnje vagone osebnega vlaka. uči- je lahko ranjenih. Ponarejalci denarja. V okrajih Šmarje pri n. Rogatec in Brežice ter v raznih vaseh stotajersko-hrvatski meji se je zlasti na sejnih oj oponovo širilo ponarejene 1 kronske in 5 sovalke komade. Zdaj se je orožnikom posrečilo, uči- vjeli na Hrvatskem dva sleparja, ki sta ne glavna krivca. To sta cigana Štefan in Ferbi se Križ. Našli so pri njih 40 ponarejenih 5 Ferakih tolarjev ter 105 ponarejenih kron. Cista sta se pri aretaciji hudo branila, pa brez značilnosti. Zdaj bodeta najprve na Hrvatskem kana, potem pa se ju bude oddalo celjski sodniji.

Vboga mati! 63 letna bivša posestnica Mat. Petelin v Obrežu pri Brežicah stannoje pri našini Francu, živi pa tam pravo mučenje. V življenje. Spala je na gnili slami in cujah, v mrežesja. Poleg tega se jo je grozno mučilo vse njene prošnje so bile brezuspešne. rednjem času je vboga ženska že grozno izpla. Po celem truplu je imela gnojne bule in do kosti. Pred par dnevi prepeljal jo je sosed v bolnišnico, kjer je nesrečnica izpla.

10 letni požigalec. Pred kratkim pogorelo doma gospodarsko poslopje posestnika Franca Ravnjaka v Treternici. Ravnjak spravil je potem več centov mrve v poslopju. 7. t. m. opazovalo so sosed za poslopjem zopet veliko dima. Ar je o ždr. Ravnjak so tam gorečo vrečo. Sum je šel na 10 verhola, katerega so orožniki ojstro zaslišali. Podle deček je tudi priznal, da je začgal neki Ravnjaka v Gamsu, nadalje omenjeno gospodarsko poslopje, potem posestniku Haasu v

Gamsu gospodarsko poslopje, istotako po eno gospodarsko poslopje trgovcu Martinzu in posestniku Vogrinetu. Deček je izjavil, da je zato začgal, ker rad ogenj vidi.

Požar. V Pfarrsdorfu pri Radgoni nastal je pri posestniku Kirchengastu ogenj, ki je gospodarsko poslopje z vso kromo in mlatilno mašino vpepelil. Začgal je nalaček neki „vandrovčec“, ki je že pod ključem.

Zverinska ženska. Med zakonskoma Antonom in Olgo Berleg v Studenicah pri Mariboru vladalo je že dalje časa nesporazumjenje. Ženi je bil namreč njen mož premalo in zato je imela še ljubavno razmerje z nekim drugim. Tudi je rada pijančevala. Zaradi teh njenih lastnosti prišlo je zadnjič zopet do prepira. Berleg se je končno tako zezil, da je zgrabil neki stol in ga vrgel proti ženi; žalibog jo ni zadel. Žena pa je nato razkačeno k možu skočila ter mu zadrla nož v hrbet in ga smrtnonevarno ranila. Berlega so odpeljali z ranjenimi pljučami v bolnišnico. Njegova žena je v drugem stanu. Zankonska imata že dva otroka.

Zaprli so v Mariboru 15 letnega učenca Friderika Sodec iz sv. Jurja ob Ščavnici. Deček bil je v Celovcu pri nekem peku uslužben, katere mu je večjo svoto denarja ukradel. Kupil si je potem kolo in se peljal v Maribor, kjer so ga pa hitro v luknjo vtaknili.

Junak noža. V Pekarijih razgrajali so fantje po cesti. Ko je šel slučajno čevljar Franc Petrovič iz Hrastja mimo, naskočil ga je vinskičarski sin Blaž Deutschmann iz Lembaha, ga vrgel na tla in ga večkrat z nožem v prsa sunil. Težko ranjenega Petroviča so v bolnišnico odpeljali.

Poskušeni detomor. V Gatersdorfu pri Konjicah stanevale Ana Ulčnik pri posestnikih Franc in Jožefu Paj. Ana je imela razmerje z nekim mlinarškim sinom, ter je porodila dečka. Ravnala je tako slabo z otrokom, mu dajala le malo hrans in je celo drugim branila otroku pomagati. Konečno je hotela celo otroka s tem umoriti, da mu je zatisnila nos in usta. Franc in Jožef Paj sta otroka še pravčasno rešila ter detomorilko sodnji naznanila.

Hrvatski roparji. V Fauču vломila sta dva hrvatska roparja pri posestniku in trafikantu Mateju Brečko. Ko so jim domači nasproti stolpili, grozila sta jim z odprtimi nožmi. Tatova ukradla sta 140 kron, špeha, mesa, tobaka, eno puško in nekaj obleke. Potem sta poskusila še pri trgovcu Pauliču in v poštnem uradu vlotiti. Franc in Jožef Paj sta otroka še pravčasno rešila ter detomorilko sodnji naznanila.

Pazite na deco! Pred kratkim delal je kočar Johan Lubec v sv. Marku poleg Drave in je obenem nadzoroval svoje tri otroke. Ker se je nekemu Meznariču konj splašil, šel mu je Lubec na pomoč. Medtem pa je padel njegov 3letni sinček Vincenc v Dravo in je utonil.

Samomor. Gluhonemi in slaboumni hlapec Jožef Razbornik vrgel se je v bližini postaje Cirkovce pri Ptiju na železniško progo in ga je vlak povozil. Bil je takoj mrtev.

Rop in groboskrumstvo. V gostilno g. Hoinig v Ranzenbergu prišel je orglar Johan Hall in prosil za prenočišče. Ponudil se mu je prostor v hlevu. A zahteval je posebno sobo in pričel divljati ter je napadel krčmarja in ga ranil. Tudi mu je hotel zlato uro oropati. Ko so prišli krčmarju gosti na pomoč, vrgel je uro v ledenoico, da se je vsa razpletela in je pobegnil. Šele par dni pozneje so ga zamogli orožniki vjeti in sodnji oddati. Ropar je tudi od celovčeve sodnije zaradi oskrumbe groba in mliča zaledovan.

„Sparkasa“ v postelji. Posestnik Anton Šunko v Walzu imel je v svoji postelji 1090 K shranjenih. Njegov hlapec Simon Plečko iz Verhola je to „sparkaso“ takoj obiskal in 130 K ukradel.

Iz Koroškega.

Težka nezgoda. V sv. Martinu pri Beljaku trčila sta kolesarja J. Ornig in M. Zeichen skupaj. Zadnji je dobil le lahke poškodbe, medtem ko je bil prvi smrtnonevarno ranjen. Oba kolesa sta popolnoma razbita.

Konj udaril je poštarja Ferdinanda Kolbitsch v Steinfeldu in mu zlomil nogo.

Surovost. V Lavamündu povozil je neki kolesar jako staro vžitkarico „Krebstresi“, pu-

stil je vso krvavo ženo ležati, brez da bi se kaj zanjo brigal. Drugi ljudje so morali nesrečnico v bolnišnico spraviti.

Požar. Pogorelo je gospodarsko poslopje graščaka Engelhofer v Ottmanachu. V poslopu imelo so tudi razne druge osebe svojo kromo shranjeno. Te osebe tripijo za 800 kron škode.

Svinjo izgubil je hlapec Franc Sitter mesarja Pšeničnika iz Unterdrauburga. Hlapec peljal je namreč svinje iz Maribora. Pri Breznu je opazil, da mu ena svinja manjka. Ali jo je izgubil, ali pa mu je bila ukradena, ko se je v neki krčmi okrepčal.

Pazite na deco! Delavčeva žena Zwittig v Rožeku je pomivala. Neki 1½ letni otrok zlezel je neopažen k nje. Kar nakrat se je zlila vreda voda in je nesrečnega otroka grozovito poparila. V budih bolečinah je otrok drugi dan umrl.

Tat. Obmejna policija v Trbižu zaprla je benečanskega branjevca Gino Bordignona, ki je znan žepni tat. V Pontafelu ukradel je nekemu trgovcu iz řepa 50 kron ter 85 lir denarja. Pri tatu našli so tudi ojstri, za žepne tativne pridravljeni nož.

Zagoneten napad. 17. letni dijak Ernst Fischer v sv. Martinu pri Celovcu opazil je večkrat po noči pred svojim oknom neko temno postavo. Zadnjič šel jo je v vrtu s svojim svakom iskati. Ko sta v vrtu hodila, počil je na krat revolverski strel in Fischer se je zgrudil težko ranjen na tla. Odpeljali so ga v bolnišnico, kjer se boril z življenjem in smrto. O vzroku poskušenega umora se ničesar ne vede in tudi zločinca se še ni dobil. Bržkone je bil roparski vrom nameravan.

Pred porotniki v Celovcu se je imel zagovarjati mnogokrat pred kaznovani hlapec Jakob Popotnik zaradi ropa. Napadel je namreč v bližini Beljaka delavca Franca Petrischa, ki je bil tako nepreviden, da je kazal svojo hranilno knjižico za 7.151 kron ter gotovega denarja 5.580 kron. Ves ta denar mu je Popotnik oropal. Ropar je bil poleg tega še javnega nasilstva in žaljenja straže tožen. Obsojen je bil na 8 let težke ječe.

Požar. Pogorela je parna žaga Feltrinelli v Friesachu. Gasilci so ogenj omejili in zlasti večlike zaloge lesa rešili.

Izpred sodišča.

Napad na pionirja po sokolski veselici.

Ptuj, 16. septembra 1913. — Danes se je vršila druga in končna razprava o znanem škanalu, ki se je zgodil po zadnji „sokolski“ veselicu v Št. Janžu na dravskem polju. O celi stvari govorili bodemo itak še posebej. Govorili bodemo o njej tudi še po vzklicni razpravi. Tukaj pa hočemo podati le popolnoma objektivno sodnijsko poročilo. Čitatelji bodojo iz poročila samega priznali in razvideli, da je bilo oproščenje obtožencev eo ipso gotova stvar, čež katero se ne more nikdo čuditi, kdor pozna gotovo razmere v naši justični upravi . . . Evo poročilo! Sodnik je bil pri obeh razpravah dr. Stuhel. Kot zagovornik je fungiral novi slovenski odvetnik dr. Tone Gosak. Obtožena pa sta bila najprve učitelj Vincenc Šerona od ptujske okoliške šole in Senčarjev komi Heinrich Kreft, oba zaradi lahke telesne poškodbe. Ko se prične Vincenc Šerona zasliševati, kaže takoj svojo „nervoznost.“ Najprve trdi, da je še nekazovan, potem pa prizna, da je že kazovan (dr. Gosak: zaradi šole, tisto ni nič!). — Gospod dr. Tone torej misli, da to „ni nič“, ako rečimo učitelj otroke pretepava kakor črno živino! Sicer pa znamo mi o Šeronovih pred kaznih vso drugo pesen zatrobital! (Op. por.) — Vincenc Šerona pričel je potem pripovedovati celi roman o svojem potovanju iz Št. Janža v Ptuj v spremstvu Haladea. V zagovoru prizna, da je Haladea ranjen, da je Haladea pionirja po roki udaril, da ga je vojak takoj pri Mahoriču izpoznaš itd. Kreft zopet pravi, da ni hotel vojaka naskočiti, da je šel le za njim „gledati“, da je pri tem „vrata težko odprla“ in zato pritisnil in da je bil vojaka močno pijan. Potem pride do zaslišanja ranjenega pionirja Franca Zupaniča. Ta pripoveduje kot priča zaslišan sledi:

da je Haladea ranjen, da je Haladea pionirja po roki udaril, da ga je vojak zato pritisnil in da je bil vojaka močno pijan. Potem pride do zaslišanja ranjenega pionirja Franca Zupaniča. Ta pripoveduje kot priča zaslišan sledi: Šel sem dotično

obna krēma

KALODONT
Ustna voda 17